

Vrijwilliger in CC Jan Tervaert

12
dec
2019

Het team van het Cultureel Centrum kan dit niet alleen! Achter de schermen werken er, naast de vaste medewerkers en freelance techniekers, ook een hele ploeg vrijwilligers die er mee voor zorgen dat jullie kunnen genieten van een fijne cultuuravond.

We laten graag twee vrijwilligers, Eddy Van Mossevelde en Caroline Van Mossevelde, aan het woord. Zoals hun achternaam al doet verraden, zijn zij familie van elkaar. Meer zelfs! Ze zijn vader en dochter die zich beiden zeer hard inzetten voor ons cultureel centrum.

Waarom zocht je vrijwilligerswerk en hoe zijn jullie bij het Cultureel Centrum terecht gekomen?

Eddy: Ik ben op dit moment 68 jaar en gelukkig gepensioneerd. Een aantal jaren geleden heb ik wegens ziekte mijn actieve loopbaan moeten stopzetten. De echtgenote van directeur Pat Vanderhaeghe deed mij het voorstel om bij het Cultureel Centrum als vrijwilliger te komen werken.

Nadat ik al een tijdje aan de slag was als vrijwilliger, heb ik mijn dochter Caroline enthousiast gemaakt. Ik gaf mee hoe fijn het daar werken is. Een vrijgekomen plekje in de ploeg wou zij dus wel invullen. Zo is ook zij hier terecht gekomen.

Caroline: Klopt, ik woon ook al heel mijn leven in Hamme en had een aantal jaren geleden net als mijn vader wat tijd over (lacht). Door zijn wijze woorden ben ik zeven jaar geleden gestart als vrijwilliger in het Cultureel Centrum. Ik moet eerlijk zijn: het is hier nog altijd even fijn werken als toen ik zeven jaar geleden begon.

Eddy: En ik doe dit werk ondertussen al zeker twaalf jaar. Dat mag zelfs gevierd worden (lacht).

Wat zijn de taken die je moet uitvoeren als vrijwilliger?

Eddy: Je kan onze taken onderverdelen in drie delen. Zo zijn we verantwoordelijk voor de vestiaire, we zorgen voor het onthaal van het publiek en we fungeren ook als zaalwachters.

Wat deze taken inhouden, kunnen we als volgt samenvatten: Het verwelkomen van het publiek, het aannemen van en het toezicht houden op de jassen die in de verplichte vestiaire dienen te worden afgegeven. Naast het controleren van de tickets bij het binnenkomen van de zaal, en het toekennen van de plaatsen, houden we tijdens de voorstelling ook toezicht. Wanneer er een matineevoorstelling is, wordt onze taak uitgebreid met het ronddragen van koffie en gebak.

Naast de sociale taken die we bij bovengenoemde items vervullen, behoren ook heel wat praktische zaken tot ons takenpakket, zoals het ontgrendelen van de nooddeuren, het opruimen van de artiestenkleedkamers, het netjes houden van de keuken.

Zijn er bepaalde taken die je liever doet?

Caroline: Niet echt. Ik wissel wel graag af. Jullie hebben al gemerkt dat we een waaier aan taken te vervullen hebben; de ene taak doe je uiteraard liever dan de andere, zodat afwisseling de boodschap is.

Eddy: Soms zijn het wel minder fijne momenten door technische problemen, bv. het uitvallen van het scansysteem van de inkomtickets. Dit is zowel voor het publiek als voor de vrijwilligers zeer vervelend. Voor het imago van het Cultureel Centrum wil je zoiets liever vermijden.

Naast de voorstellingen en films die doorgaan in het cultureel centrum werken jullie soms ook mee aan grotere projecten zoals de lentehappening. Vinden jullie dat fijn?

Eddy: Ik vind het super dat ze de vrijwilligers daar bij betrekken! Zo maken we deel uit van het team van het Cultureel Centrum en zijn we actief betrokken bij de werking. Ik vind dat zalige momenten.

Caroline: De meeste vrijwilligers hebben wel het gevoel dat ze deel uitmaken van het volledige team van het CC. De "vaste" medewerkers zien ons niet als een aparte groep. Dat maakt het fijn werken.

Eddy: Dat zorgt ook voor een goeie sfeer onder de vrijwilligers. Nieuwe vrijwilligers krijgen bij de start een brief met uitleg over alle taken. Ze worden ook door de andere vrijwilligers geholpen wanneer ze van start gaan. Maar onderling is er amper discussie wie welke taak op zich gaat nemen. Wij verdelen de taken onder elkaar, rekening houdende met fysieke beperkingen waarmee collega's soms te kampen hebben.

Welke fijne of minder fijne momenten van de voorbije jaren zijn jullie bijgebleven?

Eddy: Er is één minder fijn moment dat ik me nog goed kan herinneren.

Het is van enkele jaren geleden tijdens een namiddagvoorstelling. Het is de regel dat wanneer een voorstelling in het

cultureel centrum start, de deuren gesloten worden; laatkomers mogen enkel onder onze begeleiding naar binnen.

Bij dit bewuste evenement echter bleef iedereen zonder toestemming naar binnen en buiten lopen. Ik, als zaalwachter, vond dit niet respectvol naar de optredende artiesten toe. Als oplossing heb ik mij toen aan de deur gezet en liet het publiek binnen tussen twee optredens in. Sommigen onder het publiek hadden moeite om dit te begrijpen en hebben mij echt onheus behandeld (spuwen!). De medewerkers van het Cultureel Centrum hebben dit besproken met de organisator. Sindsdien is dat niet meer voorgevallen.

Voor de rest heb ik enkel fijne momenten gekend in het Cultureel Centrum!

Caroline: Soms laten artiesten hun kleedkamer echt achter als een stort. Zo was er een groep die tot na middernacht in hun kleedkamer bleef. Ik merkte ook dat ze daar gerookt hadden. Als je hierover dan als vrijwilliger een opmerking maakt, die ze totaal negeren, voel je je wel heel klein.

Ook het feit dat sommige mensen weigeren hun jas af te geven aan de vestiaire & die in de zaal dan tóch uittrekken, zijn moeilijke momenten. Dit is immers wettelijk verplicht (brandveiligheid) en dit staat ook zo in het reglement.

Eddy: Waar ik van kan genieten, is het persoonlijk contact met sommige artiesten. Na de voorstelling komen sommigen ons bedanken en naar de reacties van het publiek vragen. Dat zorgt dan weer voor voldoening. De feedback van het publiek na een voorstelling is immers voor een artiest enorm verrijkend.

Caroline: Dat is waar. Het is fijn dat de artiesten na afloop van de voorstelling in de keuken eens langs komen.

Hebben jullie al artiesten ontmoet die jullie zijn bijgebleven?

Eddy: Ja hoor! Onlangs was er een Vlaamse zangeres die er voor mij echt uitsprong, een zeer fijne dame. Ondanks het feit dat haar repertoire mij onbekend was, deed ze het uitstekend. Ik vind dat zij wat 'ondergewaardeerd' wordt in de Vlaamse showbizz. Anderzijds heb je ook artiesten die in de media vriendelijk lijken, maar onsympathiek zijn als je ze ontmoet.

Er is ook een gastenboek waarin de artiesten hun mening kunnen neerschrijven over de manier van opvang in het CC. Over het algemeen zijn hun reacties altijd positief. Ze krijgen lekker eten en de ganse omkadering is prima. Dat heeft ook zijn weerslag naar ons als vrijwilligers. Wij zijn een beetje een schakel tussen de artiesten en de organisatoren. Wij horen als eerste hun positieve of minder positieve reacties.

Hoe voelt het om als vader/dochter samen vrijwilliger te zijn?

Eddy: We zijn vier handen op 1 buik (lacht). Het positieve van een vader-dochter relatie is dat wij mekaar verstaan zonder woorden.

Caroline: Als we beiden moeten werken, komen wij altijd samen. We vragen er wel niet specifiek naar.

Hoe zien jullie de toekomst van het Cultureel Centrum? Of wat kunnen we nog doen om de werking te verbeteren?

Caroline: Een overleg met alle vrijwilligers samen met het team van het Cultureel Centrum is wel een gewenst agendapunt voor de toekomst.

Eddy: Wat ook handig zou zijn, is dat op het einde van de voorstelling aan het publiek kenbaar wordt gemaakt dat de vestiaire onmiddellijk sluit. Want nu blijven er altijd jassen hangen en moeten we zelf de eigenaars opzoeken.

Voor de rest hopen we van ganser harte dat het Cultureel Centrum Jan Tervaert het middelpunt blijft van het cultuurgebeuren in Hamme en omstreken.

Wensen jullie meer informatie over onze vrijwilligerswerking?

Neem dan contact op met Cultureel Centrum Jan Tervaert, ticket@jantervaert.be, 052 48 09 48